

در سوگ «شهریار» ریاضیات

پیام تسلیت

هر ورق از تاریخ کشور ما نام و یادی از عالمان و دانشمندان یا هنرمندانی را در خود جای داده است که آثار وجودی آن‌ها مایه افتخار ملک و ملت و خیر و برکت عالم انسانی است؛ کسانی که کتاب و قلم و خامه و چامه آنان روشنی‌بخش اندیشه و آرامش‌بخش دل انسان‌های مشتاق آموختن و فهمیدن برای بهتر زیستن است؛ به‌ویژه اگر آن عالم یا هنرمند، معلمی در خدمت تربیت، آموزش و تألیف و ترجمه بوده باشد. استاد گرانمایه، پرویز شهریاری، معلم پیش‌کسوت و پیشرو در آموزش ریاضی برای فرزندان این مرز و بوم و چهره ماندگار این رشته، مردی که چندین نسل از دانش‌آموزان و دانش‌آموختگان این کشور با

کتاب‌های اوریاضی خوان و ریاضی دان

شده‌اند، شخصیتی بود که علی‌رغم

چهره در نقاب خاک کشیدن،

همچون آفتاب در دل و جان

و ذهن و یاد دانشجویان و

پژوهشگران عرصه دانش

ریاضیات خواهد ماند.

فقدان این استاد دانشمند،

که با سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی

آموزشی در برنامه‌ریزی و تألیف و تدوین

کتاب‌های درسی به‌ویژه مجلات رشد همکاری پایا و مانایی

داشت، موجب تألم و تأثر گردید.

ضمن عرض تسلیت این ضایعه غمناک و تأسف برانگیز به

شاگردان و بهره‌مندان محضر علمی آن استاد فرزانه، به‌ویژه

خانندان محترم ایشان، آرزومند علو درجه و مرتبه و آرامش

و غفران در جوار رحمت حق تعالی برای روح آن استاد و

صبر و شکیبایی برای بازماندگان هستیم. امید آنکه با دوام

تلاش‌های علمی و آموزشی و پژوهشی از سوی شاگردان و

تربیت‌یافتگان ایشان شاهد سربلندی جمهوری اسلامی ایران

در عرصه‌های علم و فرهنگ که آرزوی همیشگی استاد بوده

است، باشیم.

سعیدیا مسرد نکونام نمیرد هرگز

مرده آن است که نامش به نکویی نبرند

مهرماه سال گذشته، هنگامی که نخستین شماره مجله رشد معلم در آمد، به تصویری از استاد پرویز شهریاری مزین بود و ما نمی‌دانستیم که در شماره مهرماه بعدی - که همین شماره باشد - «دریغ‌گویی» این معلم بزرگ ایران خواهیم بود. تقدیر الهی بر او رقم خود و «اجل محتوم سررسید و او را با خود برد.» چون در همان شماره به قلم آقای اسفندیار معتمدی، شرح زندگی پرفراز و نشیب استاد شهریاری را، البته به اجمال، خوانده‌اید و نیز با توجه به آنچه از روز فوت او در تاریخ ۹۱/۲/۲۰ تا امروز در رسانه‌های دیداری و شنیداری منتشر شده است، به بیان و شرح زندگی او در اینجا نیازی احساس نمی‌شود. اما با در نظر گرفتن مجموعه خدمات شهریاری به آموزش ریاضی، تاریخ علم در ایران و جهان اسلام، توسعه مدارس، روزنامه‌نگاری علمی و... می‌توان او را نمونه‌ای از ضرب‌المثل معروف «روشن شود هزار چراغ از فتیله‌ای» دانست؛ و البته می‌دانیم که در مثل مناقشه نیست،

چه او خود چراغی بود و نه فتیله‌ای. به هر حال،

این نکته را کسانی بهتر درک می‌کنند که در

جریان آموزش ریاضی در ایران - طی

۶۰ سال اخیر - قرار دارند که از آن

جمله‌اند: «هزاران معلم، هزاران

مهندس و کارشناس، هزاران

اهل قلم در حوزه علوم و هزاران

شخص دیگر که به‌گونه‌ای با ابعاد

زندگی شادروان پرویز شهریاری

آشنا هستند.

نکته دیگری هم بیفزاییم: از روزی که

اولین شماره مجله رشد ریاضی برهان، برای

دوره متوسطه، در سال ۱۳۷۱ انتشار یافت، شهریاری

یکی از اعضای ثابت و پایدار هیئت تحریریه آن بود؛ هم

مشاوره می‌داد و هم مقالاتی در آن می‌نوشت، با این توضیح

که: نام او در کنار دیگر اعضای هیئت تحریریه به‌گونه‌ای

برجسته‌تر نمایش داده می‌شد؛ با این عبارت: «با تشکر از

همکاری‌های ارزنده استاد پرویز شهریاری» و این عبارت تا

آخرین شماره منتشر شده این مجله، یعنی تابستان ۹۱ نیز در

صفحه شناسنامه می‌آمد. باری، به قول رودکی، شاعر هزار

ساله ایران در رثای شهید بلخی، شهریاری مردی بود «از

شمار خرد هزاران بیش». آیا صفحه ریاضیات ایران باز هم

شاهد مردی به سخت‌کوشی او خواهد بود؟ امید که چنین

باشد.

یادش را گرامی می‌داریم. فقدانش رابه همه ریاضی‌دستان،

به‌ویژه همکاران خود و همکاران دو مجله رشد ریاضی،

برهان (متوسطه) تسلیت می‌گوییم و برایش از درگاه «یزدان»

آرزوی غفران و رحمت می‌کنیم. در پی، متن تسلیتی را که

حجت‌الاسلام دکتر محی‌الدین محمدیان، رئیس سازمان

پژوهش و برنامه‌ریزی وزارت آموزش و پرورش، در

روزهای درگذشت او منتشر کرد، از نظر شمامی گذرانیم.